

ชื่อเรื่อง	ความคิดเห็นของประชาชนต่อรูปแบบการสื่อสารของนักการเมืองท้องถิ่น ในเขตอำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี	
ชื่อ-สกุล นักศึกษา	นายไชยวัฒน์ ขวัญเมือง	
อาจารย์ที่ปรึกษา	สมนึก สอนเนย	somnuek sonnoei
หลักสูตร	รัฐศาสตรมหาบัณฑิต	
ปี พ.ศ.	2568	

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้านี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อรูปแบบการสื่อสารของนักการเมืองท้องถิ่น 2) เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อรูปแบบการสื่อสารของนักการเมืองท้องถิ่น ในเขตอำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กรอบแนวคิดใช้แนวคิดและทฤษฎีของ พารัลล์ ประชากรที่ใช้ศึกษา ได้แก่ ประชาชนประชาชนที่อยู่อาศัยในเขตอำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี จำนวน 66,360 คน นำมาคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีเปิดตารางสำเร็จรูปของเครจี และมอร์แกนได้ จำนวน 382 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามแบบประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และค่าเอฟ

ผลการศึกษา พบว่า 1) ระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อรูปแบบการสื่อสารของนักการเมืองท้องถิ่น โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านค่าเฉลี่ยมากไปน้อย พบว่า อยู่ในระดับปานกลางทั้ง 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการสื่อสารทางอ้อม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านการสื่อสารทางตรง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 2) เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อรูปแบบการสื่อสารของนักการเมืองท้องถิ่น ในเขตอำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ประชาชนที่มีเพศ ต่างกัน มีความคิดเห็นของประชาชนต่อรูปแบบการสื่อสารของนักการเมืองท้องถิ่นไม่แตกต่าง ส่วนประชาชนที่มีอายุ อาชีพ รายได้ มีความคิดเห็นของประชาชนต่อรูปแบบการสื่อสารของนักการเมืองท้องถิ่นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ ความคิดเห็นของประชาชน รูปแบบการสื่อสาร นักการเมืองท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี